RUTS | IMTT

คู่มือสำหรับอาจารย์และนักวิจัย

คู่มือกลไกการบริหารจัดการ
ด้านทรัพย์สินทางปัญญา

สำนักงานจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี (TLO)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ทรัพย์สินทางปัญญา

1. ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property)

ทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง ผลงานอันเกิดจากการประดิษฐ์ คิดค้น หรือสร้างสรรค์ของมนุษย์ ซึ่งเน้นที่ผลผลิตของสติปัญญาและความชำนาญ โดยไม่คำนึงถึงชนิดของการสร้างสรรค์หรือวิธีในการแสดงออก ทรัพย์สินทางปัญญาอาจแสดงออกในรูปแบบของสิ่งที่จับต้องได้ เช่น สินค้าต่าง ๆ หรือในรูปของสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น บริการ แนวคิดในการดำเนินธุรกิจ กรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม เป็นต้น

2. ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญา

ในทางสากลทรัพย์สินทางปัญญา แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (Industrial Property)

หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่เกี่ยวกับสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆ ความคิดสร้างสรรค์นี้อาจเป็นความคิดในการประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งอาจจะเป็นกระบวนการหรือเทคนิคในการผลิตที่ได้ปรับปรุงหรือคิดค้นขึ้นใหม่ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมที่เป็นองค์ประกอบและรูปร่างของตัวผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังรวมถึงเครื่องหมายการค้าหรือยี่ห้อ ชื่อและถิ่นที่อยู่ทางการค้า รวมถึงแหล่งกำเนิด และการป้องกันการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมจึงสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

2.1.1 สิทธิบัตร (Patent)

2.1.2 แบบผังภูมิของวงจรรวม (Layout-Design of Integrated Circuits)

2.1.3 เครื่องหมายการค้า (Trademark)

2.1.4 ความลับทางการค้า (Trade Secret)

2.1.5 ชื่อทางการค้า (Trade Name)

2.1.6 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications)

2.2 ลิขสิทธิ์ (Copyright)

หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของผู้สร้างสรรค์ที่จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้นตามประเภทลิขสิทธิ์ที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ งานวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียง แพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างใด นอกจากนั้นกฎหมายลิขสิทธิ์ยังให้ความคุ้มครองถึงสิทธิของนักแสดงด้วย

การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ครอบคลุมถึงความคิดหรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบหรือวิธีใช้หรือวิธีทำงานหรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์

3. ความหมายของทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมแต่ละประเภท

3.1 สิทธิบัตร (Patent)

คือ หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ (Invention) หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Industrial Design) ที่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด โดยผู้ทรงสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรมีสิทธิเด็ดขาดหรือสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการแสวงหาผลประโยชน์จากการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรนั้น ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด

ประเภทของสิทธิบัตร แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1.1 สิทธิบัตรการประดิษฐ์ (Invention Patent) คือ การให้ความคุ้มครองการคิดค้นเกี่ยวกับลักษณะองค์ประกอบโครงสร้าง หรือกลไกของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งกรรมวิธีในการผลิต การเก็บรักษา หรือการปรับปรุงคุณภาพ ของผลิตภัณฑ์

3.1.2 สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Design Patent) คือ การให้ความคุ้มครองความคิดสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะภายนอกของผลิตภัณฑ์องค์ประกอบของลวดลายหรือสีของผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมได้ และแตกต่างไปจากเดิม

3.1.3 อนุสิทธิบัตร (Petty Patent) คือ การให้ความคุ้มครองการประดิษฐ์จากความคิดสร้างสรรค์ที่มีระดับการพัฒนาเทคโนโลยีไม่สูงมาก โดยอาจเป็นการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใหม่ หรือปรับปรุงจากการประดิษฐ์ที่มีอยู่ก่อนเพียงเล็กน้อย

3.2 แบบผังภูมิของวงจรรวม (Layout-Design of Integrated Circuits)

หมายถึง แบบ แผนผัง หรือภาพที่ทำขึ้น ไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบหรือวิธีใดเพื่อแสดงถึงการจัดวางและการเชื่อมต่อของวงจรไฟฟ้า เช่น ตัวนำไฟฟ้า หรือตัวต้านทาน เป็นต้น

3.3 เครื่องหมายการค้า (Trademark)

หมายถึง เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือตรา ที่ใช้กับสินค้าหรือบริการ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

3.3.1 เครื่องหมายการค้า (Trademark) คือ เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้กับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น เช่น มาม่า โค้ก เป็นต้น

3.3.2 เครื่องหมายบริการ (Service Mark) คือ เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้กับบริการเพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น เช่น การบินไทย ธนาคารทหารไทย เป็นต้น

3.3.3 เครื่องหมายรับรอง (Certication Mark) คือ เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้กับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการนั้น เช่น เซลล์ชวนชิม แม่ช้อยนางรำ เป็นต้น

3.3.4 เครื่องหมายร่วม (Collective Mark) คือ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคล หรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน เช่น ตราช้างของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

3.4 ความลับทางการค้า (Trade secret)

หมายถึง ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป โดยเป็นข้อมูลที่มีมูลค่าในเชิงพาณิชย์เนื่องจากข้อมูลนั้นเป็นความลับ และมีการดำเนินการตามสมควรเพื่อทำให้ข้อมูลนั้นปกปิดเป็นความลับ

3.5 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications)

หมายถึง ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์และสามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ผ้าไหมยกดอกลำพูน ส้มโอนครชัยศรี ไข่เค็มไชยา เป็นต้น

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีกฎหมายให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเฉพาะที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพย์สินปัญญา 7 ฉบับ คือ

1. พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่2) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่3) พ.ศ. 2542

2. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่2) พ.ศ. 2543

3. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

4. พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิรวมวงจรรวม พ.ศ. 2543

5. พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545

6. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546

7. พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. 2548

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีพันธกรณีตามการเจรจาการค้าระหว่างประเทศที่จะต้องออกกฎหมายให้คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต

แผนภูมิทรัพย์สินทางปัญญา

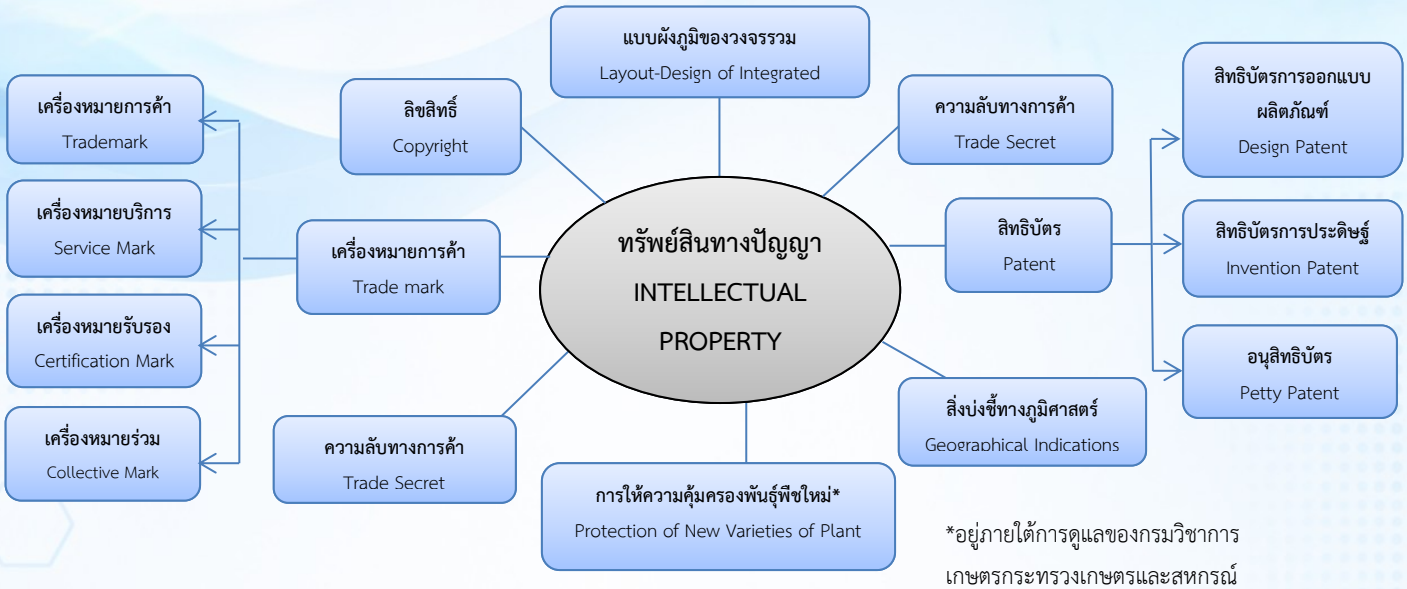

*อยู่ภายใต้การดูแลของกรมวิชาการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร

สิทธิบัตร เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่อยู่ใกล้ตัวทุกคนมากที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่า สิทธิบัตรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของทุกๆ คนไม่ว่าจะเป็นสิ่งของหรือเครื่องใช้ต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันล้วนแต่เป็นผลงานสร้างสรรค์จากการประดิษฐ์คิดค้นทั้งสิ้น เช่น การประดิษฐ์ เกี่ยวกับผงซักฟอก โทรศัพท์ รถยนต์ เครื่องปรับอากาศ ฯลฯ ดังนั้น สิทธิบัตรจึงมีส่วนช่วยในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มีความสะดวกสบายและมีความปลอดภัยมากขึ้น

1. ความหมาย

1.1 สิทธิบัตร หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ที่มีลักษณะของการแก้ปัญหาทางเทคนิคที่ไม่สามารถคิดขึ้นได้โดยง่าย

1.2 อนุสิทธิบัตร หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ที่ไม่มีความซับซ้อนที่อาจคิดขึ้นได้โดยง่าย แต่ต้องเป็นการประดิษฐ์ใหม่

1.3 การประดิษฐ์ อาจเป็นการประดิษฐ์คิดค้นตัวผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่อาจเป็นโครงสร้าง กลไก ส่วนประกอบ ส่วนผสม เป็นต้น หรืออาจเป็นกรรมวิธีในการผลิตผลิตภัณฑ์ หรือการรักษาผลิตภัณฑ์ให้คงสภาพ เป็นต้น

2. ผลที่จะได้รับจากสิทธิบัตร

2.1 ในด้านของประชาชน โดยทั่วไปสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกิดจากการประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งก็คือสิทธิบัตร นอกจากจะก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ใหม่ๆ ที่อำนวยความสะดวกต่างๆ แล้วยังก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่ให้เกิดความปลอดภัยแก่ชีวิตมากขึ้นด้วย เช่น ยารักษาโรคต่างๆ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากเครื่องกลเติมอากาศ หรือกังหันน้ำชัยพัฒนา ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงประดิษฐ์คิดค้นเพื่อใช้ในการบำบัดน้ำเสียและใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพของบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นการปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนให้ดีขึ้น การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ นี้จะทำให้ประชาชนได้รับแต่สิ่งที่ดีมีคุณภาพสูงขึ้น มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นและให้ความปลอดภัยแก่ชีวิตมากขึ้น

2.2 ในด้านเจ้าของสิทธิบัตร ผู้ที่ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ย่อมสมควรได้รับผลตอบแทนจากสังคม คือ การได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตร ซึ่งสามารถที่จะนำการประดิษฐ์ตามสิทธิบัตรนั้นไปผลิต จำหน่าย นำเข้าในราชอาณาจักร หรืออนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิบัตรนั้นโดยได้รับค่าตอบแทน

2.3 ความแตกต่างสิทธิบัตร / อนุสิทธิบัตร

สิทธิบัตร	อนุสิทธิบัตร
การประดิษฐ์ที่มีความซับซ้อนหรือมีการแก้ไขปัญหาทางเทคนิค	การประดิษฐ์ง่ายๆ ไม่มีความซับซ้อน
ระยะเวลาคุ้มครองนานกว่า	ระยะการคุ้มครองสั้นกว่า
ค่าธรรมเนียมสูงกว่า	ค่าธรรมเนียมน้อยกว่า
ใช้ระบบตรวจสอบ	ใช้ระบบจดทะเบียน
สิทธิที่ได้รับมีมั่นคงกว่า	สิทธิที่ได้รับไม่มั่นคง

3. เหตุผลในการให้ความคุ้มครองสิทธิบัตร

3.1 เพื่อคุ้มครองสิทธิอันชอบธรรมของผู้ประดิษฐ์ เนื่องจากผู้ประดิษฐ์ได้ใช้สติปัญญาและความพยายามของตน รวมทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่จะประโยชน์แก่มนุษย์ ดังนั้น หากการคิดค้นดังกล่าวสามารถทำให้เกิดผลตอบแทนในทางเศรษฐกิจหรือในเชิงพาณิชย์ได้ ก็ควรถือเป็นสิทธิของผู้ประดิษฐ์คิดค้นที่รัฐควรให้ความคุ้มครอง

3.2 เพื่อให้รางวัลคอบแทนแก่ผู้ประดิษฐ์ เนื่องจากผลงานที่ได้คิดค้นขึ้นทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ได้รับความสะดวกสบายและมีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น สังคมก็ควรให้รางวัลตอบแทนแก่ผู้สร้างคุณประโยชน์ดังกล่าว โดยการให้ความคุ้มครองป้องกันมิให้ผู้อื่นแสวงหาประโยชน์จากผลงานดังกล่าวนั้นโดยมิชอบ

3.3 เพื่อจูงใจให้มีการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ขึ้น เนื่องจากการประดิษฐ์คิดค้นต้องมีการลงทุนทั้งในด้านค่าใช้จ่าย เวลา และสติปัญญาอันพิเศษของมนุษย์แต่เมื่อมีการเปิดเผยสาระสำคัญในการประดิษฐ์คิดค้น หรือมีการผลิตเป็นสินค้าเพื่อออกจำหน่ายแล้ว บุคคลอื่นอาจสามารถเลียนแบบได้โดยง่าย ดังนั้น จึงจำเป็นที่รัฐต้องให้การคุ้มครอง อันจะเป็นการกระตุ้นให้นักประดิษฐ์คิดค้นมีกำลังใจ และมีความมั่นใจในการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ

3.4 เพื่อกระตุ้นให้มีการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับการประดิษฐ์คิดค้นใหม่ๆ ในการให้ความคุ้มครองนี้ได้มีการกำหนดให้มีการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับการประดิษฐ์คิดค้นนั้นๆ จนทำให้สามารถนำไปศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาต่อไปได้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่สูงขึ้น

3.5 เพื่อจูงใจให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการลงทุนจากต่างประเทศ การจัดระบบให้มีการคุ้มครองสิทธิบัตรย่อมทำให้เจ้าของเทคโนโลยีจากต่างประเทศมีความมั่นใจในการลงทุนหรือถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ผู้ร่วมทุนในประเทศ

4. เงื่อนไขการยื่นขอรับสิทธิบัตร/ อนุสิทธิบัตร

4.1 ต้องเป็นการประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ยังไม่เคยมีการใช้แพร่หลายในประเทศไทยก่อนวันยื่นขอ หรือยังไม่เคยมีการเปิดเผยสาระสำคัญของการประดิษฐ์นั้นก่อนวันที่ยื่นขอทั้งในหรือต่างประเทศ

4.2 มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น (เฉพาะสิทธิบัตร)

4.3 สามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมได้

5. สิ่งที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

5.1 การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

5.1.1 จุลชีพและส่วนประกอบใดส่วนหนึ่งของจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สัตว์ พืช หรือสารสกัดจากสัตว์หรือพืช

5.1.2 กฎเกณฑ์และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

5.1.3 ระเบียบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์

5.1.4 วิธีการวินิจฉัย บำบัด หรือรักษาโรคมนุษย์ หรือสัตว์

5.1.5 การประดิษฐ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี อนามัยหรือสวัสดิภาพของประชาชน

6. เอกสารการยื่นขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

6.1 แบบพิมพ์คำขอ (สป/สผ/อสป/001-ก)

6.2 รายละเอียดการประดิษฐ์หรือคำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์แล้วแต่กรณี

6.3 ข้อถือสิทธิ

6.4 บทสรุปการประดิษฐ์ (เฉพาะกรณียื่นขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์)

6.5 เอกสารประกอบประกอบคำขอ เช่น

6.5.1 เอกสารหลักฐานการแสดงสิทธิในการขอรับสิทธิบัตร เช่น หนังสือสัญญาโอนสิทธิ, หนังสือสัญญาจ้าง

6.5.2 หนังสือรับรองการแสดงการประดิษฐ์

6.5.3 หนังสือมอบอำนาจ (เฉพาะมอบอำนาจให้ตัวแทนที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา)

6.5.4 เอกสารรายละเอียดเกี่ยวกับจุลชีพ

6.5.6 เอกสารการนับวันยื่นคำขอในต่างประเทศเป็นวันยื่นคำขอในประเทศ

6.5.7 ต้นฉบับหนังสือรับรองนิติบุคคลที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกิน 6 เดือน นับจนถึงวันที่ยื่น กรณีเป็นนิติบุคคล ส่วนกรณียื่นหลายคำขอในวันเดียวกัน ใช้ต้นฉบับและสำเนาหนังสือรับรองสำเนาถูกต้องด้วย

6.5.8 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้ยื่นคำขอ

7. ขั้นตอนการรับสิทธิบัตร

7.1 ขั้นตอนการขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์

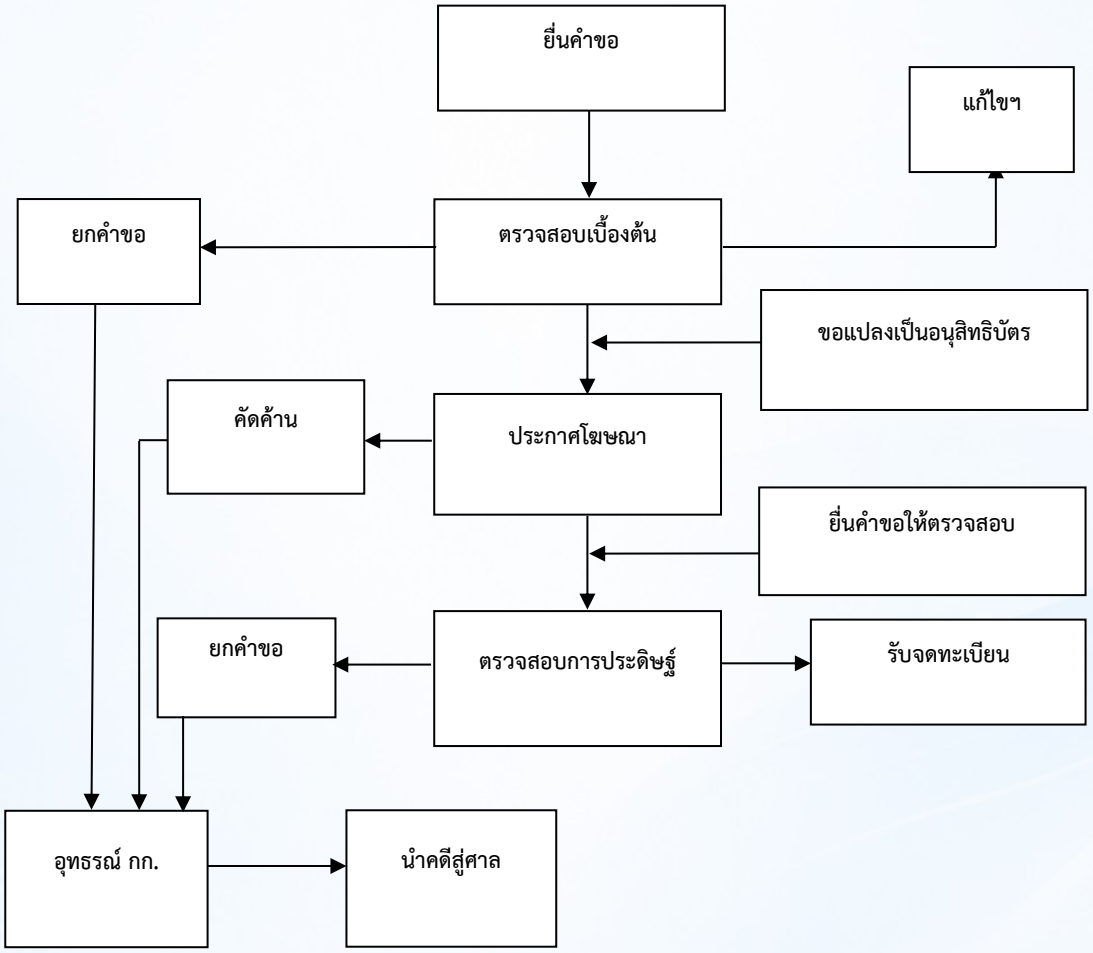

7.2 ขั้นตอนการขอรับอนุสิทธิบัตร

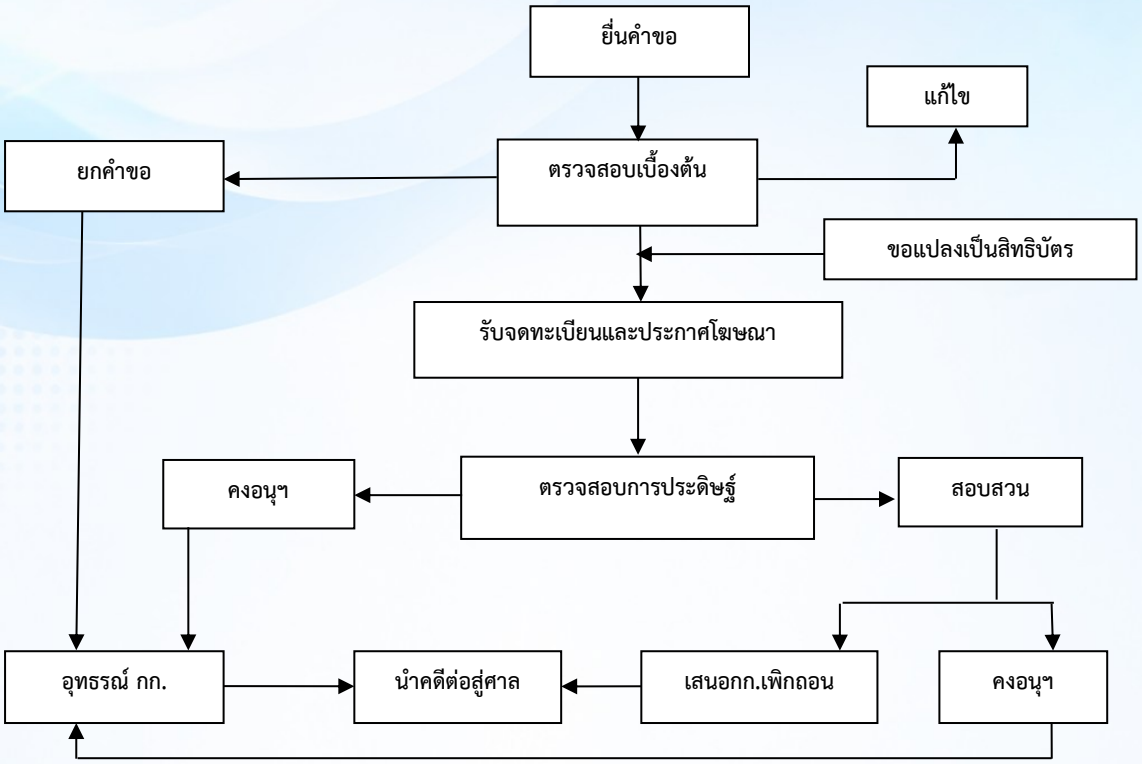

8. อายุสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

8.1 สิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีอายุ 20 ปี นับตั้งแต่วันยื่นขอรับสิทธิบัตร

8.2 อนุสิทธิบัตร มีอายุ 6 ปี นับตั้งแต่วันยื่นขอรับอนุสิทธิบัตรต่ออายุได้อีก 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ปี (รวม 10 ปี)

9. ค่าธรรมเนียม

9.1 ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์	500 บาท
9.2 ยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตร	250 บาท
9.3 แก้ไขเพิ่ม ครั้งละ	50 บาท
9.4 คำขอเปลี่ยนแปลงคำขอรับอนุสิทธิบัตร	100 บาท

(การทำได้ก่อนการประกาศโฆษณา สิทธิบัตร หรือกระทำได้ก่อนการรับจดทะเบียนและประกาศโฆษณาอนุสิทธิบัตร)

9.5 ประกาศโฆษณา	250 บาท
9.6 ตรวจสอบการประดิษฐ์ (เฉพาะสิทธิบัตร)	250 บาท
9.7 ออกสิทธิบัตร/ รับจดทะเบียนและประกาศโฆษณาอนุสิทธิบัตร	500 บาท

ชำระค่าธรรมเนียมรายปี

ผู้ทรงสิทธิบัตร/ อนุสิทธิบัตร ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีนับแต่วันเริ่มต้นปีที่ 5 เป็นต้นไป โดยให้ชำระภายใน 60 วัน หลังจากสิ้นปี 4

หากการออกสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ใช้ระยะเวลาเกินกว่า 4 ปี ให้ชำระค่าธรรมเนียมรายภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่มีการออกสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรให้

ข้อสังเกต

สิ่งประดิษฐ์ ที่จะนำมาขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร จะต้องไม่เคยเปิดเผยสาระสำคัญมาก่อน ไม่ว่าในประเทศหรือต่างประเทศ

เว้นแต่

เป็นการแสดงผลงานในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศ หรือในงานแสดงต่อสาธารณชนที่หน่วยราชการจัดขึ้น แต่ต้องมายื่นขอรับสิทธิบัตรภายใน 12 เดือน นับตั้งแต่วันเปิดแสดงงาน โดยแนบหนังสือรับรองของผู้จัดงานแสดงมาพร้อมกับการยื่นคำขอ

มิฉะนั้น ท่านอาจไม่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

10. สถานที่ยื่นคำขอ

10.1 งานบริการตรวจรับคำขอ สำนักสิทธิบัตร กรมทรัพย์สินทางปัญญา

10.2 สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ทุกจังหวัด

ลิขสิทธิ์

1. ความหมายลิขสิทธิ์

ลิขสิทธิ์ หมายถึง ผลงานที่เกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ประเภทต่างๆ เช่น งานวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงงานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ เป็นต้น ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์จะมีสิทธิเพียง ผู้เดียวที่จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับงานลิขสิทธิ์ของตนโดย กฎหมายลิขสิทธิ์ได้ให้ความคุ้มครองถึงสิทธิของนักแสดง และการสร้างสรรค์ด้านเทคโนโลยี เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

ลิขสิทธิ์ เป็นผลงานที่เกิดจากการใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถ และความวิระยะอุตสาหะในการสร้างสรรค์งานให้เกิดขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญา ประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์จึงควรได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถหาประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ของตนได้ เช่น ทำซ้ำ คือการคัดเลือก ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง ฯลฯ จากต้นฉบับหรือสำเนาไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน เช่น การแสดง การบรรยาย การจำหน่าย การทำให้ปรากฏด้วยเสียงด้วยภาพ ฯลฯ จากงานที่ได้จัดทำขึ้น เป็นต้น

2. งานสร้างสรรค์ที่มีลิขสิทธิ์

งานสร้างสรรค์ที่มีลิขสิทธิ์ ประกอบด้วยประเภทงานต่างๆ ดังนี้

2.1 งานวรรณกรรม เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ คำปราศรัย รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

2.2 งานนาฏกรรม เช่น งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว รวมถึงการแสดงโดยวิธีใบ้ด้วย

2.3 งานศิลปกรรม เช่น งานจิตรกรรม งานประติมากรรม ภาพพิมพ์ งานสถาปัตยกรรม ภาพถ่าย ภาพประกอบ หรืองานสร้างสรรค์รูปทรงสามมิติเกี่ยวกับภูมิประเทศหรือวิทยาศาสตร์ งานศิลปประยุกต์ ซึ่งรวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

2.4 งานดนตรีกรรม เช่น คำร้อง ทำนอง การเรียบเรียงเสียงประสานรวมถึงโน้ตเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

2.5 งานโสตทัศนวัสดุ เช่น วิดีเทป แผ่นเลเซอร์ดิสก์ที่บันทึกข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยลำดับของภาพหรือภาพเสียงอันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก เป็นต้น

2.6 งานภาพยนตร์ เช่น ภาพยนตร์ รวมทั้งเสียงประกอบของภาพยนตร์นั้นด้วย (ถ้ามี)

2.7 งานสิ่งบันทึกเสียง เช่น เทปเพลง แผ่นคอมแพคดิสก์ที่บันทึกข้อมูลเสียง ทั้งนี้ไม่รวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์ หรือเสียงประกอบโสตทัศวัสดุอย่างอื่น

2.8 งานแพร่เสียงแพร่ภาพ เช่น การกระจายเสียงวิทยุ หรือการแพร่เสียงหรือภาพทางสถานีโทรทัศน์

2.9 งานอื่นใดอันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือ แผนกศิลปะ

3. ผลงานที่ไม่ถือว่ามีลิขสิทธิ์

ผลงานดังต่อไปนี้เป็นผลงานที่ไม่ถือว่ามีลิขสิทธิ์

3.1 ข่าวประจำวันและข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสารอันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

3.2 รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

3.3 ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวงทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท่องถิ่น

3.4 คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

3.5 คำแปลและการรวมสิ่งต่างๆ ตามข้อ 3.1 – 3.4 ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

3.6 ความคิด ขั้นตอน กรรมวิธี ระบบ วิธีใช้หรือทำงาน แนวคิด หลักการ การค้นพบหรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์

4. การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

สิทธิในลิขสิทธิ์จะเกิดขึ้นโดยทันทีนับตั้งแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานโดนไม่ต้องจดทะเบียน ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์จึงควรที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิ์ของตนเองโดยการเก็บรวบรวมหลักฐานต่างๆ ที่แสดงว่าได้ทำการสร้างสรรค์ผลงานนั้นขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิสูจน์

5. บุคคลที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

บุคคลที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ได้แก่ บุคคลดังต่อไปนี้

5.1 ผู้สร้างสรรค์งาน โดยความคิดริเริ่มของตนเอง โดยไม่ลอกเลียนงานของบุคคลอื่น และอาจหมายรวมถึงผู้สร้างสรรค์งานร่วมกันด้วย

5.2 ผู้สร้างสรรค์ในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง

5.3 ผู้ว่าจ้างในกรณีว่าจ้างให้บุคคลอื่นสร้างสรรค์งาน

5.4 ผู้ดัดแปลง รวมรวม หรือประกอบกันเข้า โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

5.5 กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

5.6 ผู้รับโอนลิขสิทธิ์

6. การคุ้มครองลิขสิทธิ์

เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำใดๆ ต่องานอันมีลิขสิทธิ์ของตนดังนี้

6.1 ทำซ้ำหรือดัดแปลง

6.2 เผยแพร่ต่อสาธารณชน

6.3 ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์หรือสิ่งบันทึกเสียง

6.4 ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น

6.5 อนุญาตใดผู้อื่นใช้สิทธิตาม 6.1 , 6.2 หรือ 6.3 โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดหรือไม่ก็ได้ที่ไม่เป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรม

7. อายุการคุ้มครอง

โดยทั่วๆ ไป การคุ้มครองลิขสิทธิ์ จะมีผลเกิดขึ้นโดยทันทีที่มีการสร้างสรรค์ผลงานโดยความคุ้มครองนี้จะมีตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และจะคุ้มครองต่อไปอีก 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์เสียชีวิต หากแต่มีงานบางประเภทที่จะมีอายุการคุ้มครองแตกแต่งกัน ดังนั้นอายุการคุ้มครองสามารถแยกได้โดยสรุป ดังนี้

7.1 อายุการคุ้มครองทั่วไป ลิขสิทธิ์จะมีอยู่ตลอดอายุผู้สร้างสรรค์ และจะมีต่อไปอีก 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

กรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้สร้างสรรค์ ลิขสิทธิ์จะมีอายุ 50 ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

กรณีที่ผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝง หรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ลิขสิทธิ์มีอายุ 50 ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

7.2 งานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียง แพร่ภาพ ลิขสิทธิ์อายุ 50 ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

7.3 งานที่สร้างสรรค์โดยการจ้างหรือตามคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐให้มีอายุ 50 ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

7.4 งานศิลปประยุกต์ ลิขสิทธิ์มีอายุ 25 ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

กรณีที่ได้มีการโฆษณางานตาม 7.1-7.3 ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุ 50 ปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก ยกเว้นในกรณีงานตาม 7.4 ให้ลิขสิทธิ์มีอายุ 25 ปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

8. ประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์

8.1 ประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์

เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ และมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำใดๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น หรือผลงานตามข้อใดข้อหนึ่งตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิในการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน และให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ของตน รวมทั้งให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น หรืออนุญาตให้ผู้อื่นใช้ลิขสิทธิ์ของตนทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม

8.2 ประโยชน์ของประชาชนหรือผู้บริโภค

การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ์ในผลงานลิขสิทธิ์ มีผลให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้สร้างสรรค์ผลที่จะสร้างส รรค์ผลงานที่มีประโยชน์และมีคุณค่าออกสู่ตลาดส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับความรู้ ความบันเทิง และได้ใช้ผลงานที่มีคุณภาพ

9. การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

ลิขสิทธิ์เป็นสิทธิที่เกิดขึ้นทันทีที่มีการสร้างสรรค์ผลงานโดยไม่ต้องจดทะเบียนอย่างไรก็ตาม กรมทรัพย์สิ นทางปัญญาได้มีบริการรับแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลและรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับงานลิขสิทธิ์ ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ ทั้งยังเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้ที่ต้องการขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ ให้สามารถตรวจค้น เพื่อประโยชน์ในการติดต่อธุรกิจกับเจ้าของลิขสิทธิ์ได้

นอกจากนี้ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจนำหนังสือรับรองการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ (รลข.01) มาใช้เป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินกับธนาคารในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนตามนโยบายของรัฐบาลได้

ทั้งนี้การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์มิใช่การจดทะเบียนตามกฎหมาย และมิได้หมายความว่าผู้แจ้งจะได้รับสิทธิในผลงานนั้นหรือเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ดังนั้นการแจ้งข้อมูลตะไม่ก่อให้เกิดสิทธิเพิ่มขึ้นจากสิทธิที่มีอยู่เดิมของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่แท้จริง

เอกสารและหลักฐานประกอบการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

9.1 แบบพิมพ์คำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ (ลข.01) จำนวน 2 ชุด ซึ่งผู้แจ้งจะต้องกรอกกรายละเอียดต่างๆ ให้ครบถ้วน เช่น ประเภทของงาน ชื่อผู้แจ้ง ชื่อผู้สร้างสรรค์ สถานที่ติดต่อ ลักษณะที่ติดต่อ ลักษณะของงาน วิธีการสร้างสรรค์ เป็นต้น

9.2 หลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนาบัตรประชาชน สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลออกให้ไม่เกิน 6 เดือน หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี) เป็นต้น

9.3 สำเนาหรือภาพถ่ายผลงานลิขสิทธิ์ จำนวน 1 ชุด

10. สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับลิขสิทธิ์

10.1 การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ สามารถที่จะดำเนินการได้ ณ ศูนย์บริการทรัพย์สินทางปัญญา ส่วนรับคำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ ชั้น 3 กรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัดทุกจังหวัด โดยไม่มีค่าธรรมเนียมใดๆ ทั้งสิ้น

10.2 การตรวจค้นข้อมูลลิขสิทธิ์ สามารถดำเนินการได้ที่ส่วนจัดการงานลิขสิทธิ์ สำนักงานลิขสิทธิ์ ชั้น 11 กรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือทางเว็บไซต์ www.ipthailand.go.th

เครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายการค้าเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

1. ลักษณะทั่วไปของเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายการค้าที่จะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันของ “เครื่องหมาย” ซึ่งได้แก่ ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตราชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือทรงของวัตถุ

2. ประเภทของเครื่องหมาย

กฎหมายให้ความคุ้มครองเครื่องหมายทั้งหมด 4 ประเภท คือ

2.1 เครื่องหมายการค้า หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นเครื่องหมายเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น ตัวอย่างเช่น

2.2 เครื่องหมายบริการ หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นเครื่องหมายเกี่ยวข้องกับบริการ เพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น ตัวอย่างเช่น

บริการสายการบิน

บริการธนาคาร

2.3 เครื่องหมายรับรอง หมายถึง เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นเครื่องหมายที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพหรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการ ตัวอย่างเช่น

เครื่องหมายรับรองเกี่ยวกับคุณภาพอาหาร

2.4 เครื่องหมายร่วม หมายถึง เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

กลุ่มบริษัทในเครือลัดดา โฮลดิ้งส์ จำกัด

กลุ่มบริษัทในเครือซีเมนต์ไทย

3. การได้มาซึ่งความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าจะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ก็ต่อเมื่อนำเครื่องหมายการค้านั้นมายื่นขอรับความคุ้มครองและได้รับการจดทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ เท่านั้น

4. ประโยชน์ของเครื่องหมายการค้า

อาจมองประโยชน์ได้ 2 ส่วน คือ

4.1 ส่วนของเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายการค้ามีหน้าที่คุ้มครองผลประโยชน์ทางการค้าให้กับผู้เป็นเจ้าของที่ใช้เครื่องหมายการค้าในกิจการของตนตลอดจนเพิ่มมูลค่าให้กับชื่อเสียงในทางการค้าหรือที่เรียกกันว่า “กู๊ดวิลล์” (goodwill) แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้เครื่องหมายการค้าเพื่อให้ผู้บริโภคสามารถจดจำและจำแนกความแตกต่างระหว่างสินค้าของตนกับของคู่แข่งได้

4.2 ส่วนของผู้บริโภค เครื่องหมายการค้าจะทำให้ผู้บริโภคสามารถจดจำและแยกแยะสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจากสินค้าชนิดเดียวกันที่ใช้เครื่องหมายการค้าอื่นซึ่งส่งผลให้ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพได้ตรง ตามความต้องการและทราบถึงแหล่งที่มาของสินค้า หากสินค้านั้นมีความบกพร่องก็สามารถหาผู้รับผิดชอบได้

5. สิทธิเจ้าของเครื่องหมายการค้า

แบ่งออกได้เป็น 2 กรณี คือ

5.1 เครื่องหมายการค้าที่ยังไม่ได้จดทะเบียน เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้าที่ยังไม่ได้จดทะเบียนนั้น แต่จะฟ้องคดีเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือเรียกค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นกรณีลวงขาย

5.2 เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เจ้าของเครื่องหมายการค้าเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้เครื่องหมายการค้าของตนกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ และกรณีที่มีบุคคลอื่นละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วมีสิทธิที่จะฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย หรือฟ้องเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของตนได้ นอกจากนั้นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วยังสามารถโอนสิทธิหรือรับมรดกหรืออนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วได้เช่นกัน

6. การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ก่อนการยื่นขอจดทะเบียนเจ้าของเครื่องหมายการค้าควรขอตรวจค้นข้อมูลเบื้องต้นในฐานข้อมูลของกรมทรัพย์สินทางปัญญาเสียก่อนที่ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน เพื่อตรวจค้นดูว่ามีเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่เหมือนหรือคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จะยื่นขอจดทะเบียนหรือไม่ เพราะหากมีเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จะยื่นขอจดทะเบียนได้รับทะเบียนไว้แล้ว เจ้าของเครื่องหมายการค้าก็จะไม่สามารถจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนได้ การขอตรวจค้นข้อมูลดังกล่าวสามารถขอตรวจค้นได้ทางอินเตอร์เน็ต หรือที่ศูนย์บริการทรัพย์สินทางปัญญา ชั้น 3 กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ โดยมีค่าธรรมเนียมชั่วโมงละ 100 บาท

7. ลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนได้

เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองและเครื่องหมายร่วมที่จะจดทะเบียนได้ต้องมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด 3 ประการ ดังนี้

7.1 ต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะ หมายถึง มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ซื้อสินค้านั้นสามารถจดจำ และแยกแยะได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างจากสินค้าของบุคคลอื่น เช่น คำที่ประดิษฐ์ขึ้น อักษรประดิษฐ์ เป็นต้น

7.2 ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน เช่น พระบรมฉายาลักษณ์ตราแผ่นดิน เป็นต้น

7.3 ไม่เป็นเครื่องหมายการค้า ที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

8. อายุการคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วจะมีอายุการคุ้มครอง 10 ปี นับแต่วันที่ยื่นขอจดทะเบียนและสามารถต่ออายุการคุ้มครองได้ทุกๆ 10 ปี โดยต้องยื่นคำขอต่ออายุภายใน 90 วัน ก่อนวันสิ้นอายุ

9. เอกสารประกอบการยื่นคำขอจดทะเบียน

9.1 แบบฟอร์มคำขอจดทะเบียน(แบบ ก.01) โดยกรอกแบบฟอร์มด้วยการพิมพ์ข้อความเกี่ยวกับเจ้าของ ตัวแทนสถานที่ติดต่อจำพวกและรายการสินค้า ติดรูปเครื่องหมายขนาดไม่เกิน 5x5 ซม. (กรณีรูปเครื่องหมายมีขนาดเกิน 5x5 ซม. ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม ซม. ละ 100 บาท) พร้อมลงลายมือชื่อเจ้าของ หรือตัวแทนให้ครบถ้วน

9.2 สำเนาแบบ ก. 01 ที่กรอกข้อความติดรูป และลงลายมือชื่อครบถ้วนแล้วจำนวน 5 ชุด

9.3 รูปเครื่องหมายการค้า จำนวน 5 รูป

9.4 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (กรณีเป็นบุคคลธรรมดา) หรือต้นฉบับหนังสือรับรองนิติบุคคลฉบับนายทะเบียนรับรองและออกให้ ไม่เกิน 6 เดือน (กรณีเป็นนิติบุคคล) ของเจ้าของ

9.5 กรณีมอบอำนาจ หรือตั้งตัวแทนให้ยื่น แบบ ก. 18 โดยกรอกแบบฟอร์มด้วยการพิมพ์ข้อความ ลงลายมือชื่อผู้มอบอำนาจ ผู้รับมอบอำนาจ และพยานให้ครบถ้วนและปิดอากรแสตมป์ 30 บาท ต่อผู้รับมอบอำนาจ 1 คน พร้อมทั้งสำเนาบัตรประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ

10. เอกสารประกอบการยื่นคำขอต่ออายุ

10.1 แบบฟอร์มคำขอต่ออายุ (แบบ ก.07) โดยกรอกแบบฟอร์มด้วยการพิมพ์ข้อความ ระบุรายการสินค้าที่ต้องการต่ออายุ พร้อมลงลายมือชื่อให้ครบถ้วน

10.2 กรณีมีการแก้ไข ชื่อ ที่อยู่เจ้าของ หรือตั้งตัวแทนใหม่ให้ยื่นแบบ ก. 06 แก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

10.3 หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน

10.4 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (กรณีเป็นบุคคลธรรมดา) หรือต้นฉบับหนังสือรับรองนิติบุคคลฉบับนายทะเบียนรับรองและกรอกให้ไม่เกิน 6 เดือน (กรณีเป็นนิติบุคคล) ของเจ้าของ

10.5 กรณีมอบอำนาจ หรือตั้งตัวแทนใหม่ ให้ยื่น แบบ ก. 18 โดยกรอกแบบฟอร์มด้วยการพิมพ์ข้อความลงลายมือชื่อ ผู้มอบอำนาจ ผู้รับอำนาจ และพยานให้ครบถ้วน และปิดอากรแสตมป์ 30 บาท ต่อผู้รับมอบอำนาจ 1 คนพร้อมทั้งสำเนาบัตรประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ

11. ค่าธรรมเนียม

11.1 การยื่นขอจดทะเบียน รายการสินค้าละ 500 บาท

11.2 การรับจดทะเบียน รายการสินค้าละ 300 บาท

11.3 การยื่นคำขอต่ออายุ รายการสินค้าละ 1,000 บาท

ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

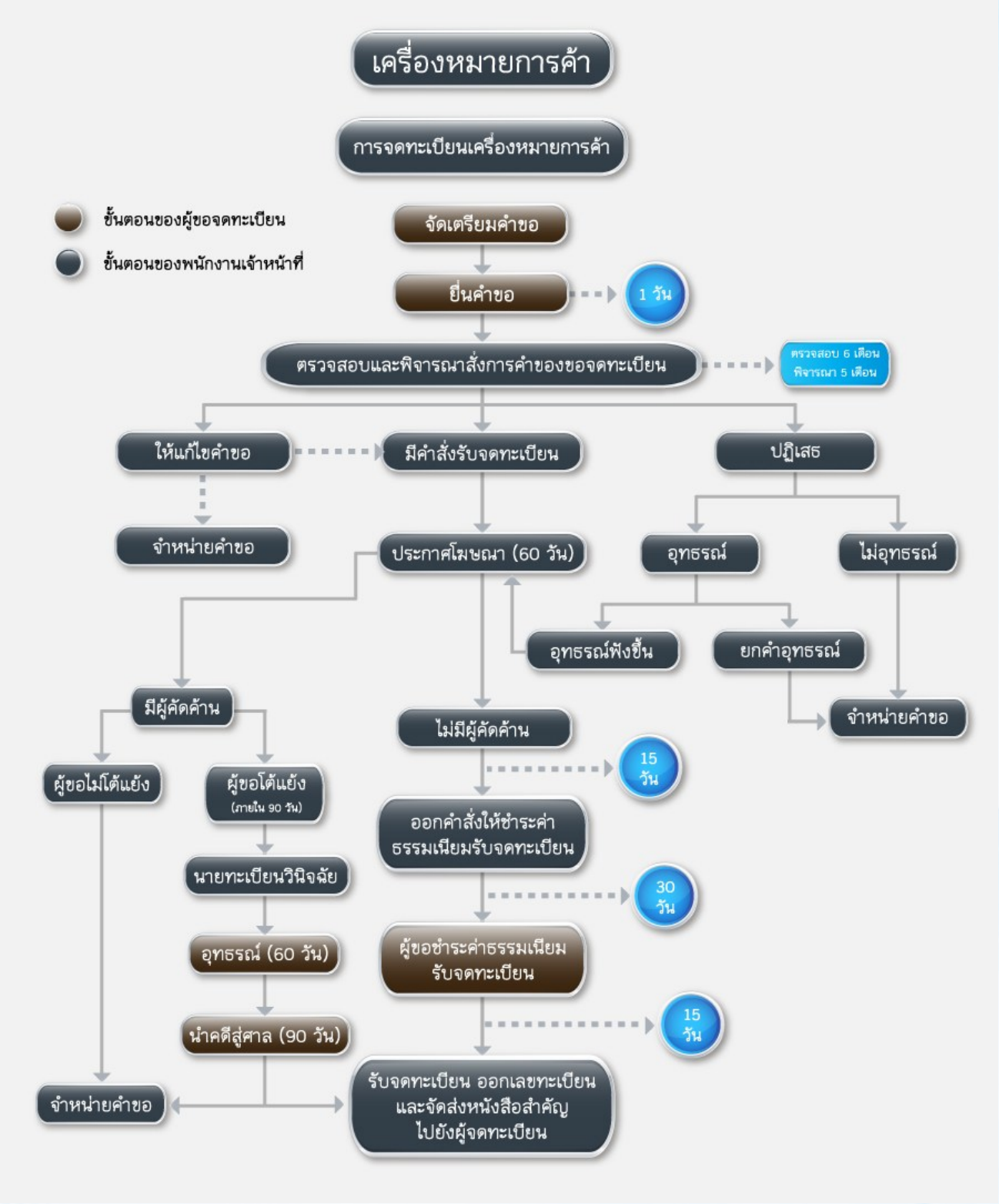

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1. ตราสัญลักษณ์ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย หรือ ตราจีไอ

ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย เป็นตราของกรมทรัพย์สินทางปัญญาที่ออกให้แก่ผู้ผลิตสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นี้ ซึ่งอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว หรือผู้ประกอบการค้าเกี่ยวกับสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและมิให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้าว่าเป็นสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้

โดยจะต้องมีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงานและแผนการควบคุม ตรวจสอบ พร้อมทั้งปฏิบัติตามคู่มือและแผนการควบคุมนั้นแล้ว

ผู้มีสิทธิได้รับอนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ไทย

1.1 เป็น ผู้ผลิต หรือ ผู้ประกอบการ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1.2 มีคู่มือปฏิบัติงาน สำหรับสมาชิก

1.3 มีแผนการควบคุมตรวจสอบ ในระดับผู้ผลิตหรือระดับจังหวัดแล้ว

1.4 ปฏิบัติตามคู่มือ และแผนการควบคุมแล้ว

2. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ จีไอ

ชื่อ หรือสัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ และสามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์หรือชื่อสัญลักษณ์ที่ใช้ประกอบกับสินค้าเพื่อแสดงให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคได้ทราบถึงลักษณะสินค้าที่มาจากแหล่งกำเนิดนั้นๆ มีคุณภาพชื่อเสียงหรือคุณลักษณะพิเศษ

3 ประเภทของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ จีไอ สินค้าที่สามารถขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศไทย มี 3 ประเภท คือ สินค้าเกษตรกรรม สินค้าหัตถกรรม และสินค้าอุตสาหกรรม

3. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่ขอรับความคุ้มครองได้

3.1 เป็นชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียก หรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์และที่สามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นเป็นสิ่งที่มีคุณภาพ ชื่อเสียงหรือคุณลักษณะเฉพาะ

3.2 สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต้องมีความเชื่อมโยงกับแหล่งภูมิศาสตร์ คือ พื้นที่ของประเทศ เขต ภูมิภาค และท้องถิ่น และให้ความหมายรวมถึงทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ ลำน้ำ เกาะ ภูเขา หรือพื้นที่อื่นทำนองเดียวกัน

3.3 ไม่เป็นชื่อสามัญที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็นชื่อที่เรียกขายสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง

3.4 ไม่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือนโยบายแห่งรัฐ

4. ผู้มีสิทธิยื่นคำขอขึ้นทะเบียน

4.1 ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ องค์กรอื่นของรัฐบาลที่เป็นนิติบุคคลและมีขอบเขตรับผิดชอบครอบคลุมบริเวณ แหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า

4.2 บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการค้าเกี่ยวกับสินค้าที่ใช้บ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และมีถิ่นที่อยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า

4.3 กลุ่มบริโภคหรือองค์กรผู้บริโภคสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

5. ผู้มีสิทธิใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

5.1 ผู้ผลิตสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้าดังกล่าว

5.2 ผู้ประกอบการค้าเกี่ยวกับสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น

6. การเตรียมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

6.1 การกำหนดสินค้าที่ต้องการคุ้มครองรวบรวมข้อมูลและรวมกลุ่มผู้ประกอบการทั้งสายการผลิตเพื่อการศึกษาความเป็นไปได้ของการขอขึ้นทะเบียน

6.2 จัดทำข้อกำหนดในการผลิตสินค้า ขอบเขตพื้นที่ในการผลิตความเชื่อมโยงของสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์และประวัติความเป็นมาของสินค้า

6.3 จัดทำคำขอขึ้นทะเบียนตามกฎหมายยื่นต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัด เพื่อให้ได้รับความคุ้มครองโดยสมบูรณ์ตามกฎหมาย

6.4 จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบและกำหนดกลไกควบคุมการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้

7. หลักฐานที่ใช้ในการขอขึ้นทะเบียน

7.1 คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (สช.01) พร้อมสำเนารวมจำนวน 2 ชุด

7.2 หลักฐานอื่นๆ ของผู้ขอ เช่น สำเนาบัตรประจำตัว หนังสือรับรองนิติบุคคล เป็นต้น

7.3 สำเนาหนังสือมอบอำนาจ และสำเนาบัตรประจำตัวของผู้รับมอบอำนาจ (ถ้ามี)

7.4 ภาพถ่ายของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน

7.5 ต้นฉบับ สำเนาหรือภาพถ่ายฉลากสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน

7.6 เอกสารอื่นๆ ได้แก่

7.6.1 เอกสารยืนยันความมีคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้า

7.6.2 เอกสารยืนยันถึงความเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ หรือต้นกำเนิดทางภูมิศาสตร์

7.6.3 ภาพถ่ายแผนที่แสดงขอบเขตพื้นที่ของแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน

7.6.4 เอกสารยืนยันว่าสินค้ามีแหล่งกำเนิดจากพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์

ประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ จีไอ

คุ้มครอง ชื่อสินค้าให้เป็นสิทธิเฉพาะของชุมชนที่ขึ้นทะเบียน

ส่งเสริม ยกระดับอุตสาหกรรมท้องถิ่นหรือ SMEs

เพิ่มมูลค่า ของสินค้าและเป็นเครื่องมือการตลาด

ดูแลรักษา มาตรฐานของสินค้าและรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

สร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ชุมชนเพิ่มความสามัคคีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

สนับสนุน การท่องเที่ยวชุมชนผู้ผลิตอย่างยั่งยืน

สร้างความเชื่อมั่น ในแหล่งที่มาและคุณภาพของตัวสินค้าให้กับผู้ซื้อ

ก้าวสู่ระดับสากล ได้รับการสนับสนุนการจดทะเบียนในระดับต่างประเทศ

RUTS | TLO Technology Licensing Office

คู่มือสำหรับอาจารย์และนักวิจัย

ขั้นตอนการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

ผ่านระบบทรัพย์สินทางปัญญา

"ง่าย ครบ จบในระบบเดียว"

1 ผู้ประดิษฐ์จัดทำคำขอ & ลงนามดิจิทัล

(ยื่นคำขอ จัดสรรสัดส่วนสิทธิ์)

ขั้นตอนหลัก

1. เข้าสู่ระบบ กด "ยื่นคำขอจดใหม่"
2. กรอกข้อมูลผลงาน (ไทย/อังกฤษ)
3. ค้นหาผู้ร่วมคิดค้น จัดสรรสิทธิ์ให้ครบ 100%
4. แนบเอกสารและลงลายมือชื่อดิจิทัล (e-Signature) ทุกคน
5. ตรวจสอบและกดยืนยันยื่นคำขอ

2 คณะต้นสังกัดตรวจสอบ & เสนอคณบดีลงนาม

(ตรวจเอกสาร จัดทำบันทึกข้อความ)

ขั้นตอนหลัก

1. ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ
2. จัดทำหนังสือนำส่ง
3. นำไปเสนอคณบดี/ผู้บริหารลงนามภายนอกระบบ
4. แนบไฟล์ (หรือไม่แนบก็ได้) และส่งต่อให้ TLO

3 TLO ตรวจสอบความสมบูรณ์ & เสนอคณะอนุกรรมการ

(ตรวจสอบและมอบหมายผู้ทรงคุณวุฒิ)

ขั้นตอนหลัก

1. ตรวจสอบเอกสาร
2. เลือกคณะอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามสาขา
3. บันทึกมอบหมายเพื่อเข้าสู่วาระพิจารณา

4 คณะอนุกรรมการประเมิน & บันทึกมติ

(พิจารณาความใหม่และสาระสำคัญ)

ขั้นตอนหลัก

1. พิจารณาผลงาน ตรวจสอบความใหม่
2. บันทึกมติ "เห็นชอบ" หรือ "สั่งแก้ไข" พร้อมข้อเสนอแนะ

5 เสนออธิการบดีลงนามคำขอรับสิทธิบัตร

(รวบรวมเอกสารและเสนอผู้บริหาร)

ขั้นตอนหลัก

1. จัดพิมพ์แบบคำขอและหนังสือมอบอำนาจ
2. ประสานงานเสนออธิการบดีลงนาม
3. เตรียมชุดเอกสารสมบูรณ์

6 ยื่นคำขอ & ติดตามสถานะกับกรมทรัพย์สินทางปัญญา

(ยื่นจดทะเบียนและติดตามผล)

ขั้นตอนหลัก

1. ดาวน์โหลดเอกสารและยื่นจดทะเบียน
2. บันทึกเลขที่คำขอและวันที่ยื่น
3. ติดตามสถานะ และแนบหลักฐานเพิ่มเติม

ข้อแนะนำสำคัญ

- ผู้ประดิษฐ์ทุกท่านต้องลงลายมือชื่อดิจิทัลด้วยตนเอง
- เอกสารต้องครบถ้วนและถูกต้อง
- หากมีการแก้ไข คำขอจะถูกส่งกลับไปยังผู้ประดิษฐ์

ประโยชน์ที่ได้รับ

- คุ้มครองผลงาน สร้างมูลค่าให้กับงานวิจัย
- ต่อยอดนวัตกรรม สู่การใช้ประโยชน์จริง
- เสริมสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ร่วมสร้างนวัตกรรม สู่อนาคตที่ยั่งยืน

ข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นตอนการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
ผ่านระบบทรัพย์สินทางปัญญา

ขั้นตอนที่ 1

ผู้ประดิษฐ์จัดทำคำขอ & ลงนามดิจิทัล
(ยื่นคำขอ จัดสรรสัดส่วนสิทธิ์ และลงลายมือชื่อดิจิทัล)

1.1 เข้าสู่ระบบและกดปุ่ม "ยื่นคำขอจดใหม่"
1.2 เลือกประเภททรัพย์สินทางปัญญา และกรอกชื่อผลงานทั้งภาษาไทยและอังกฤษ
1.3 ค้นหาผู้ร่วมคิดค้นและจัดสรรสัดส่วนเปอร์เซ็นต์สิทธิ์ให้รวมกันได้ 100% พอดี
1.4 แนบเอกสารรายละเอียดผลงานและสำเนาหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
1.5 ผู้ประดิษฐ์และผู้ร่วมคิดค้นทุกคนล็อกอินมาลงลายมือชื่อดิจิทัล (e-Signature) ด้วยตนเอง (ห้ามลงนามแทนกัน)
1.6 ผู้ประดิษฐ์หลักตรวจสอบความเรียบร้อยทั้งหมดและกดยืนยันยื่นคำขอ

ขั้นตอนที่ 2

คณะต้นสังกัดตรวจสอบ & เสนอคณบดีลงนามภายนอก
(ตรวจสอบเอกสาร จัดทำบันทึกข้อความ และเดินเรื่องภายนอก)

2.1 ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลคำขอและเอกสารแนบ
2.2 กดปุ่มจัดทำและดาวน์โหลดหนังสือบันทึกข้อความนำส่งราชการ
2.3 นำบันทึกข้อความไปเดินเรื่องเสนอคณบดี/หัวหน้าหน่วยงานลงนามด้วยปากกาภายนอกระบบ (ผู้บริหารไม่เข้าในระบบ)
2.4 สามารถแนบไฟล์สแกนบันทึกข้อความที่ลงนามแล้วกลับเข้าระบบ (หรือไม่แนบก็ได้ เนื่องจากการเดินหนังสือเสร็จสิ้นแล้ว)
2.5 กดส่งต่อให้ TLO ดำเนินการ หรือกดส่งกลับแก้ไขหากพบข้อผิดพลาด

ขั้นตอนที่ 3

TLO ตรวจสอบความสมบูรณ์ & เสนอคณะอนุกรรมการ
(ตรวจสอบความสมบูรณ์และมอบหมายผู้ทรงคุณวุฒิ)

3.1 ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและเอกสารนำส่งจากคณะ
3.2 เลือกรายชื่อคณะอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในสาขาของผลงาน
3.3 กดบันทึกมอบหมายเพื่อส่งคำขอเข้าสู่วาระการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ

ขั้นตอนที่ 4

คณะอนุกรรมการประเมิน & บันทึกมติ
(พิจารณาความใหม่และบันทึกผลการประเมิน)

4.1 เปิดอ่านรายละเอียดผลงานและเอกสารประกอบที่ได้รับมอบหมาย
4.2 ประเมินความใหม่และสาระสำคัญของผลงาน
4.3 บันทึกมติ "เห็นชอบ" เพื่อส่งต่อ หรือบันทึก "สั่งแก้ไข" พร้อมระบุข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 5

เสนออธิการบดีลงนามคำขอรับสิทธิบัตร
(รวบรวมเอกสารและเสนออธิการบดีลงนาม)

5.1 เปิดดูรายการคำขอในแท็บ "เสนออธิการลงนาม"
5.2 จัดพิมพ์แบบฟอร์มคำขอและหนังสือมอบอำนาจของมหาวิทยาลัย
5.3 ประสานงานเสนออธิการบดีลงนามเอกสารคำขอฉบับจริง
5.4 เตรียมชุดเอกสารที่ลงนามสมบูรณ์แล้วเพื่อนำไปยื่นต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ขั้นตอนที่ 6

ยื่นคำขอต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา & ติดตามสถานะ
(ยื่นจดทะเบียนต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาและติดตามผล)

6.1 กดปุ่มดาวน์โหลดชุดเอกสารสำหรับนำไปยื่นจดทะเบียนต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา
6.2 บันทึกเลขที่คำขอและวันที่ยื่นคำขอที่ได้รับจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา
6.3 แนบหลักฐานใบเสร็จหรือใบรับคำขอเข้าระบบ
6.4 เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการตรวจสอบของกรมฯ ให้ปรับสถานะเป็น "รอพิจารณา" และแนบเอกสารรับรอง

ขั้นตอนที่ 7

จดทะเบียนสำเร็จ & เผยแพร่ผลงาน
(ได้รับหนังสือสำคัญและการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะ)

7.1 รับหนังสือสำคัญการจดทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา
7.2 เจ้าหน้าที่ TLO บันทึกสถานะ "จดทะเบียนสำเร็จ" พร้อมแนบไฟล์หนังสือสำคัญ
7.3 ระบบจะนำผลงานไปแสดงในหน้าค้นหาผลงานทรัพย์สินทางปัญญาบนเว็บไซต์สาธารณะโดยอัตโนมัติ

หมายเหตุ : ขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินการ ขั้นตอนที่ 1 ถึง 5 ดำเนินการเสร็จสิ้นภายใน 60 วัน โดยนับจากวันที่ผู้ประดิษฐ์/ผู้วิจัย ดำเนินการแจ้งความจำนงยื่นจดผลงานผ่านระบบทรัพย์สินทางปัญญาเสร็จสิ้น

คู่มือสำหรับผู้ประดิษฐ์ / นักวิจัย

ในการแจ้งความจำนงขึ้นจดผลงานผ่านระบบทรัพย์สินทางปัญญา

ขั้นตอนที่ 1

การเริ่มต้นยื่นคำขอใหม่ (Login & เปิดแบบฟอร์ม)

- 1.1 เข้าสู่ระบบด้วยบัญชีมหาวิทยาลัย
- 1.2 คลิก “ยื่นคำขอจดใหม่” หรือ “ขั้นจดสิทธิบัตร”
- 1.3 ระบบะเปิดแบบฟอร์ม 5 ขั้นตอน (ดังข้อมูลอัตโนมัติ)

ขั้นตอนที่ 2

การกรอกข้อมูลผลงานและรายละเยียดคำขอ (Title, IP Type, Essence)

- 2.1 กรอกชื่อผลงาน (ไทย-อังกฤษ)
- 2.2 เลือกประเภททรัพย์สินทาง
- 2.3 ระบุแหล่งทุนวิจัย (หากมี)
- 2.4 ระบุงุดดดันละสาระสำคัญ

ขั้นตอนที่ 3

การเพิ่มผู้ร่วมคิดค้นและจัดสรรสัดส่วนสิทธิ์ (ทุกคน, 100%)

- 3.2 เพิ่มผู้ร่วมคิดค้นภายนอก (กรอกข้อมูลครบ)
- 3.3 กำหนดสัดส่วนเปอร์เซ็นต์รวม 100% พอดี

ขั้นตอนที่ 4

การลงลายมือชื่อดิจิทัล (e-Signature) & การยื่นคำขอ

- 3.1 ค้นหาผู้ร่วมคิดและผู้ร่วมคิดค้นทุกคนล็อกอิน TLO
- 3.3 กำหนดสัดส่วนเปอร์เซ็นต์รวม 100%ข้อมูลครบ)

การลงลายมือชื่อดิจิทัล (e-Signature) & การยื่นคำขอ

- 4.1 ผู้ประดิษฐ์หลักและผู้ร่วมคิดค้นทุกคนล็อกอิน TLO
- 4.2 กด "ลงนามดิจิทัล" (พร้อม ตรวจสอบ)
- 4.3 ผู้ร่วมคิดค้นตลอดนานงนามอังเดือนหน้าแตชบธร์ด
- 4.4 ลงนามครบ -> ผู้ประดิษฐ์หลักกดยืนยันยื่นคำขอ

ขั้นตอนที่ 6

- 4.2 กด "ลงนามดิจิทัล" (พร้วิม ตรวจสอบ)
- 4.3 ผู้ร่วมคิดค้นตลอดนานงนามอังเดือนหน้าแตชบธร์ด
- 4.4 ลงนามครบ -> ผู้ประดิษฐ์หลักกดยืนยันยื่นคำขอ

ขั้นตอนที่ 5

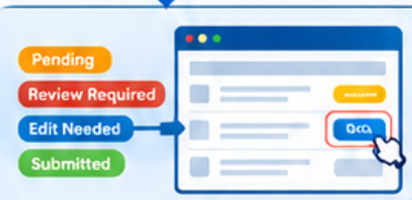

การติดตามสถานะและการแก้ไขคำขอ

- 5.1 ดูสถานะจากเมนู "คำขอของฉัน"
- 5.2 คลิก "แก้ไข" เพื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
- 5.3 แก้ไขเสร็จ -> กดยืนยันกลับเข้าสู่ระบบ

คำแนะนำเพิ่มเติม : ผู้ประดิษฐ์หลักควรตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและติดตามความหน้าอย่างสม่ำเสมอในทุกขั้นตอน

